

let PF UJEP

2024

ALMANACH

PF

Vážené a milé čtenářky, vážení čtenáři, kolegyně a kolegové,

Ne nadarmo se říká, dvakrát do stejné řeky nevstoupíš... Proud času si nemilosrdně vybírá svoji daň a každý z nás si v určitých intervalech nebo v okamžicích krátkého pozastavení a zamyšlení se nad proběhlým obdobím připomene, že sice nejsme pány času, ale spíše svědky toho, co čas přináší a odnáší... Ale přece jen, každý z nás po určitý čas aktivně vstupuje do soukolí dějinných událostí, které s sebou nesou stopy našeho rozhodování, myšlení a skutků, které jsme vykonali. Dovolím si Vás přivítat u pročítání almanachu, který výše uvedené v sobě zahrnuje bohatou měrou a nese ohromné množství vzpomínek na události spojené se vznikem a existencí pedagogického vzdělávání v Ústí nad Labem, a také odráží charakteristické rysy společenského vývoje v naší zemi.

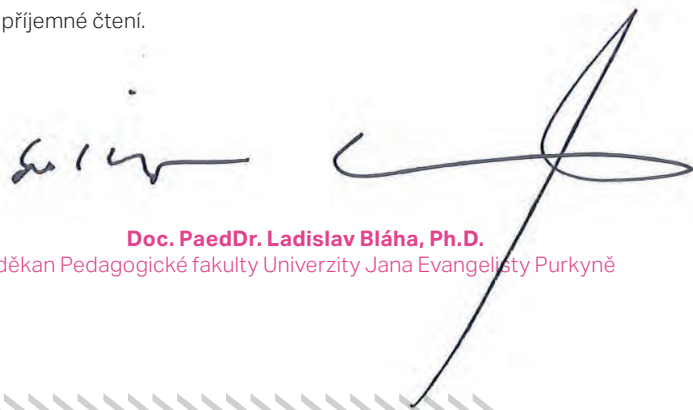
Dovolím si laskavého čtenáře upozornit, že sedmdesát let existence pedagogického vzdělávání a šedesát let existence Pedagogické fakulty dává tušit, že naše instituce má za sebou mnoho budování, úspěchů, také spoustu zvratů, někdy bohužel i smutných či rozporuplných okamžiků, které zanechaly stopy na jejich přímých i nepřímých účastnících.

S pokorou je však třeba přijmout a ocenit úsilí každého, kdo prostřednictvím fakulty přispěl svými znalostmi, dovednostmi, organizačními schopnostmi, každodenním úsilím a zápallem do budování pracovišť, zvyšování kvalifikovanosti a obecně vzdělávání v našem regionu. Sám osobně jsem nejdříve jako student, a posléze jako akademický pracovník, prožil na naší fakultě bezmála polovinu délky její existence. Historik by mě zřejmě pokáral, protože v tomto případě jakožto přímý účastník nemám objektivní pohled na zhodnocení kvality vývoje naší alma mater. Ale přes všechnu možnou kritiku valící se na moji hlavu si vypůjčím slovíčko „vzkvétání“, protože jak jinak lze označit cestu od skromných začátků, kdy se do prvního ročníku zapsalo 52 studentů, až k existenci pracovišť s institucionální akreditací, specializovanými pracovišti, laboratořemi a kultivujícím se prostředím pro vyučující i studenty. A zcela určitě se máme na co těšit dále, neboť dokončení rekonstrukce budovy kateder dává tušit, že získáme pro naše studenty i akademické pracovníky k jejich působení moderní krásné prostory. Jasnější kontury zahájení realizace prací dostává také nové sportoviště a rekonstrukce sportovní haly.

Fakultu však tvoří především lidé, v první řadě akademici a studenti. Tady vidím bohatství našeho prostředí, které je třeba připomenout. Věřím, že řádky almanachu nám pomohou vrátit se k létům, kdy jsme měli příležitost vychutnávat vědění, zkušenosti a moudrost předchůdců, kterých si mnozí z nás vážili a váží. Připomenou i události, které nebyly jednoduché, které do mezilidských vztahů vrážely klín, otevíraly rány a přes hojivý účinek času se je nepodařilo zacetit. Ale také vyzvednou osobnosti, které ukázaly svoji sílu, přesvědčení a smysl pro právo a spravedlnost. Ano, o tom všem můžeme číst a přemýšlet, pokud se listováním v této publikaci vrátíme k zlomovým okamžikům vývoje naší Pedagogické fakulty.

Rád bych Vás touto cestou pozval i k otevření inspirativních medailonků řady osobností, které část své profesní kariéry a růstu svázaly s naší fakultou.

Přeji všem příjemné čtení.

Doc. PaedDr. Ladislav Bláha, Ph.D.
děkan Pedagogické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Pět kroků za kvalitním vysokoškolským vzděláváním učitelů v Ústeckém kraji

4

Krok I.

Snahy o vysokoškolské vzdělávání učitelů v severozápadních Čechách

Myšlenka vysokoškolské přípravy učitelů se objevuje v krátkém meziválečném období první Československé republiky, zvláště ve druhé polovině 30. let. Propuknutí druhé světové války však znemožnilo tuto myšlenku zavést do praxe. Tyto snahy se setkaly s úspěchem až po skončení druhé světové války, a nebylo tomu ještě v Ústí nad Labem, ale z iniciativy tehdejšího zmocněnce ministerstva školství a osvěty pro bílinský a duchcovský okres Václava Mejstříka byla zřízena v Duchcově od počátku školního roku 1945/46 **Vysoká škola pedagogická (VŠP)**. Jejím úkolem bylo další vzdělávání českých učitelů a tím všeobecné zvýšení úrovně národní školy. Mezi vyučujícími, kteří z Prahy do Duchcova v té době dojížděli, byly i takové budoucí kapacity ve svých oborech jako například psychologové Václav Přihoda a Josef Linhart, historik Arnošt Klíma, bohemista Alois Jedlička a především dva významní profesori pedagogiky Jiří Václav Klíma a od roku 1946 první děkan Pedagogické fakulty Karlovy univerzity Otokar Chlup. Když byla v roce 1946 zřízena pražská pedagogická fakulta, fungovala VŠP v Duchcově jako její pobočka v pohraničním regionu. Postupně však začaly být některé přednášky přesouvány do Prahy a zde také probíhaly zkoušky. Činnost VŠP v Duchcově byla pak od přelomu let 1947/48 pomalu utlumována, když studium zde prakticky již jen dobíhalo. Na konci školního roku 1948/49 výuka v Duchcově definitivně skončila, když její podstatná část již byla přenesena do Prahy. Tak skončila první etapa pokusu o zavedení vysokoškolského pedagogického vzdělávání v severozápadních Čechách.

Krok II.

Vyšší pedagogická škola v Ústí nad Labem

5

Slibně nastartovaná a rozvíjená vysokoškolská příprava učitelů v ústeckém regionu byla fakticky přerušena již zásadními změnami, které přinesl nástup komunistů k moci v roce 1948. Totální kontrola komunistické strany nad společností umožnila v relativně krátkém čase prosadit hlavní cíle její politiky ve všech sférách života společnosti, a tedy i ve školství. Změny byly potvrzeny i zákonem z 18. 5. 1950 o vysokých školách. Úkolem vysokých škol bylo tvořivě, vědecky a umělecky pracovat na šíření vědy a umění mezi lidem, ale také vychovávat odborně i politicky vysoce kvalifikované pracovníky „věrné lidové demokratické republice“ a oddané myšlence socialismu. Od roku 1950 byla pro všechny posluchače povinná výuka marxismu-leninismu v rozsahu čtyř hodin týdně po dobu čtyř let. Od roku 1952 pak byla pro muže zavedena vojenská příprava, již se věnoval jeden den v týdnu, a jejím absolventům se základní vojenská služba zkrátila na šest měsíců.

V roce 1953 byl pak přijat nový školský zákon, jímž byly mimo jiné také stanoveny tři typy pedagogických škol, a sice pedagogické školy pro vzdělávání učitelů mateřských škol a učitelů 1. stupně (čtyřleté), dále vyšší pedagogické školy pro vzdělávání učitelů 2. stupně (dvouleté) a vysoké školy pedagogické pro učitele středních škol (čtyřleté).

Tímto školským zákonem byl mimo jiné položen také právní základ pro vznik a založení **Vyšší pedagogické školy v Ústí nad Labem**. V září 1953 se začalo s přípravami na její zřízení a v průběhu prázdnin roku 1954 se naplno rozběhly všechny přípravy na zahájení provozu.

doc. Dr. Vladimír Hanák

Ministerstvo školství souběžně v červnu 1954 hledalo nejvhodnějšího kandidáta do funkce děkana nově zřízené školy. Vybrán byl doc. dr. Vladimír Hanák, toho času vedoucí katedry tělesné výchovy na Vyšší pedagogické škole v Olomouci. Pedagogický sbor se skládal převážně z mladých lidí, které bylo v prvním roce nutné doškolovat, neboť mnoho z nich nikdy v oblasti vysokého školství dříve nepracovalo. Škola navíc začínala svou činnost jen v kolektivu devíti pedagogických pracovníků, i když v průběhu akademického roku byli postupně přijímáni další.

VPŠ v Ústí nad Labem tak ve svých začátcích rozhodně neodpovídala představám komunistických představitelů o nové podobě vedení „pokrokového“ vyučování. Nejednalo se ještě o vysokou školu v tradičním pojetí, byla nazývána vysokou se zvláštním charakterem. Vyšší orgány politické moci se podle dochovaných dokumentů v počátcích smířily s tím, že škola naplňuje především odbornou stránku výuky. Přesto byl po prvním roce ve funkci na nátlak krajských politických složek odvolán dosavadní děkan VPŠ doc. Vladimír Hanák a druhým děkanem školy byl jmenován lingvista dr. František Malíř z pražské pedagogické fakulty, který v letech 1954–1955 působil jako tlumočník v dozorčí komisi pro příměří v Koreji.

Dr. František Malíř

6

Bývalé dřevěnice

Nový děkan musel prokázat vedle odborných kvalit zejména ty politické hned v následujícím roce 1956. Dle vzpomínek jedné z pamětnic po XX. sjezdu KSČ, a zvláště pak v průběhu maďarských událostí, část studentů školy vystoupila s kritikou současného systému politické moci a veřejného života a na shromáždění přijali rezoluci, kterou chtěli zveřejnit v tisku. Když po odeznění zmíněných událostí se na VPŠ začala přeshetřovat třídní a politická spolehlivost konkrétních studentů a pedagogů, pamětnice si vzpomíná na nejméně jednoho ze studentů, který měl být ze studia vyloučen. Při prověrce padla i jména několika pedagogů. I když bylo prokázáno, že nic neiniciovali, ani k ničemu nepodněcovali, žádné petice ani letáky nerozšiřovali, dostali napomenutí, protože celou věc včas neohlásili! Prozatímně zůstali na svých katedrách, ale Damoklův meč nad nimi visel a dopadl na ně o několik měsíců později pod názvem reorganizace instituce, když se VPŠ měnila na Pedagogický institut.

Krok III.

Pedagogický institut v Ústí nad Labem

Usnesení politického byra ÚV KSČ v březnu 1959 rozhodlo, že budou vybudovány pedagogické školy pro učitelky mateřských škol a pedagogické instituty pro vzdělávání učitelů základních škol. Vládním nařízením z 31. července 1959 byly pak VPŠ zrušeny a v krajských městech nahrazeny **pedagogickými instituty (PI)**.

Organizovány byly jako společný typ školy pro vzdělávání učitelů všech základních škol. Studenti měli nejprve absolvovat společný dvouletý základ a teprve po jeho ukončení se specializovat. V učebních plánech pedagogických a psychologických oborů se počítalo s tím, že se studenti v těchto prvních dvou letech seznámí s problematikou příslušného vědního oboru tak, jak se dotýkal dětí a celé povinné školní docházky. Studium učitelů pro 1.–5. ročník základních škol mělo trvat tři roky s větším důrazem na praxi. Pro učitele 6.–9. stupně se připravovalo čtyřleté studium zaměřené pouze na odborné předměty. V místech, kde institut vznikl na základech VPŠ (jako tomu bylo v případě Ústí nad Labem), zůstaly aspoň v podstatě zachovány katedry, které byly jen průběžně reorganizovány a doplňovány. Na svém místě zůstal i bývalý děkan VPŠ František Malíř na pozici ředitele pedagogického institutu.

Při naplňování myšlenek o těsném spojení školy se životem začali studenti absolvovat tzv. výrobní práci, na jejíž úspěšné uskutečnění se připravovali v prvním ročníku. První semestr navštěvovali předmět práce v dílnách a ve druhém výuku práce na pozemcích, což je mělo připravit na práci v průmyslových a zemědělských závodech. Práce v dílnách obnášela nácvik údržbářských prací, svépomocné doplňování zařízení škol a kolejí, výrobu políček na knihy, na květiny a výrobu učebních pomůcek pro pedagogické instituty nebo pro základní školy. Souvislou výrobní praxi si studenti odbyli v podnicích v daném kraji, s nimiž vedení institutů navázalo spolupráci.

Studijní plány PI se několikrát měnily. Původně učební plán stanovil tříleté studium pro přípravu učitelů pro 1.–5. ročník a čtyřleté tříoborové/třípředmětové studium pro učitele 6.–9. ročníků. V Ústí nad Labem ještě nedokončili studium první absolventi a již se začala řešit úprava studijních plánů a osnov. První roky existence PI totiž proti předpokladům nevykázaly dobré výsledky.

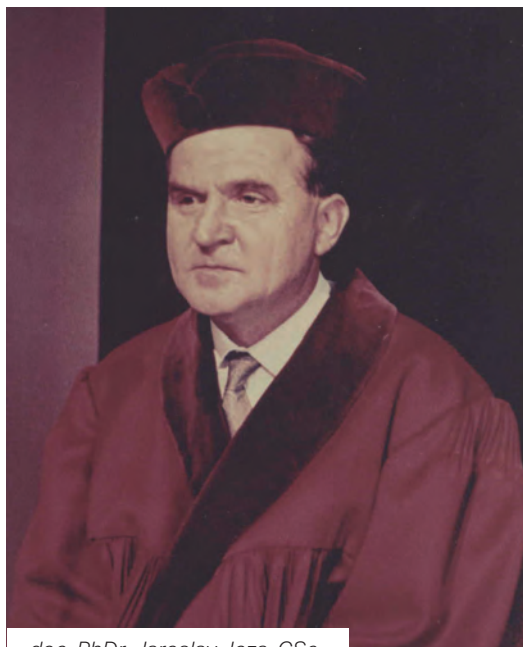

Stará budova České mládeže

K úpravě studia se přistoupilo prozatímními studijními plány a učebními osnovami od 1. září 1962, definitivními pak od 1. září 1963. Po úpravě studia od akademického roku 1962/63 se délka studia učitelství pro 1.–9. ročník ZDŠ sjednotila na 3 roky. V roce 1963 však dospělo Ministerstvo školství a kultury k přelomovému názoru, že po čtyřech letech budování pedagogických institutů přestala jejich organizace a členění vyhovovat novým podmínkám. V roce 1960, nedlouho po zřízení těchto institutů, totiž nastala změna územního členění Československa. Od roku 1963 se proto začalo uvažovat o reorganizaci sítě PI. Jednu z možností představovalo snížení jejich počtu. K tomu kroku se však nepřistoupilo. V roce 1964 bylo rozhodnuto o přeměně institutů na pedagogické fakulty (PF).

Krok IV. Samostatná Pedagogická fakulta v Ústí nad Labem

Mezi nově vzniklými fakultami byla rovněž **samostatná Pedagogická fakulta v Ústí nad Labem**. Pedagogický institut v Liberci byl zrušen s tím, že od 1. září 1964 již nepřijímal nové studenty do prvního ročníku interního studia a studenti dobíhající ročníků měli ukončit své studium nejpozději v akademickém roce 1965/66. Během let 1965–1966 přešly z libereckého PI na nově zřízenou ústeckou pedagogickou fakultu téměř dvě desítky pedagogických pracovníků, převážně již zkušených a erudovaných odborníků, kteří se stali významnou oporou ústeckého pedagogického kolektivu. Prvním děkanem samostatné ústecké pedagogické fakulty se na krátké období stal dosavadní ředitel PI František Malíř. V roce 1965 ho v čele fakulty vystřídal Jaroslav Joza, bývalý ředitel PI v Liberci.

doc. PhDr. Jaroslav Joza, CSc.

10

Založení PF v Ústí nad Labem přineslo i další závažné změny v učebním plánu – interní studium se opět prodloužilo na čtyři roky, dálkové pak na pět let. Základním pracovištěm pro pedagogickou, vědeckou, odbornou a uměleckou činnost zůstaly katedry, vznikem fakulty se jejich počet příliš nezvýšil, zvolna však rostl počet jejich členů.

Společensko-politické klima konce roku 1967 a zejména první poloviny roku 1968 se bezprostředně promítlo i do života fakulty. Samozřejmě se i zde projevovala názorová diferencovanost jak mezi pracovníky, tak i studenty. Celkově však lze konstatovat, že fakulta poměrně aktivně reagovala na celospolečenské podněty. Vedení se postavilo za důsledné plnění vysokoškolského zákona z roku 1966, jenž ve svých člancích obnovil některé akademické svobody, např. tajné volby akademických funkcionářů, požadavek účasti studentů na řízení školy apod. Tento nadějný vývoj byl však násilně přerušen vpádem států Varšavské smlouvy do Československa a následnou normalizací. Vysokoškolský zákon z roku 1969 znamenal ústup od nastoupeného trendu, a naopak podpořil proces centralizace a posilování pravomocí ministerstva školství a vytvářel podmínky pro usnadnění a urychlení konsolidačního procesu na vysokých školách. To mělo ve svých důsledcích nepříznivý dopad na další vědecký a odborný rozvoj fakulty.

11

Oslavy 25 let PF v Domě kultury Ústí

*Smíšený sbor, dirigent
prof. Tomáš Fiala*

*Tělocvična staré budovy
PF UJEP*

Byly provedeny zásadní změny ve vedení fakulty i kateder. Rozsáhlé čistky se promítly i do členské základny jednotlivých kateder. Celkem musely fakultu z tzv. politických důvodů opustit více než čtyři desítky pedagogických pracovníků. Následně v průběhu 70. let prodělala fakulta řadu organizačních a strukturálních změn. V roce 1977 došlo k významné změně v obsahu i rozsahu práce. V rámci aplikace tzv. nového výchovně vzdělávacího systému ve školství na fakultě byla zahájena jednotná pětiletá příprava učitelů pro 5.–12. ročník všeobecně vzdělávacích škol. Tímto krokem se Pedagogická fakulta v Ústí nad Labem stala v učitelské přípravě skutečně rovnoprávnou školou s fakultami univerzitními. Na pedagogické fakultě bylo možno studovat ve čtyřletém studiu učitelství pro 1.–4. ročník základních škol a v pětiletém studiu učitelství pro 5.–12. ročník základních a středních škol.

*Zahájení nové stavby
PF UJEP 1983*

Základní kámen nových vysokoškolských kolejí 1986

*Nová budova České
mládeže*

*Nová aula z otevření
nové budovy PF UJEP*

14

Zásadní společensko-politické změny související s vývojem v zemi po listopadu 1989 se výrazně promítly i do života PF. K významným aktivitám tohoto období patřila rehabilitace těch pracovníků fakulty, kteří byli postiženi politickými čistkami na počátku 70. let. Brzy se také projevila nutnost hlubší reorganizace systému vzdělávání na fakultě, neboť dosavadní organizační struktura přestala vyhovovat. Cílem se stalo zařazení studia na fakultě do širšího rámce vzdělávání. Stále zřetelněji se začínaly rýsovat kontury projektu budoucí univerzity v Ústí nad Labem. Po rozsáhlých jednáních na mnoha úrovních se tato myšlenka stala skutkem a v červenci 1991 byl na schůzi České národní rady schválen návrh zákona české vlády o zřízení pěti nových regionálních univerzit, mezi nimi i **Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem**.

15

Socha J. E. Purkyně na rektorátu

Krok V. Pedagogická fakulta v rámci Univerzity Jana Evangelisty Purkyně

Pedagogická fakulta se v roce 1991 stala největší fakultou nově vzniklé Univerzity Jana Evangelisty Purkyně. Vzhledem k tomu, že se univerzitě nepodařilo vytvořit humanitní ani přírodovědeckou fakultu, procházela PF v následujících letech složitým vývojem, který se projevoval výraznými změnami v její struktuře, pedagogickém a vědeckovýzkumném zaměření i v podstatném rozšíření spektra aktivit nejrůznějšího charakteru. Na fakultě během její „univerzitní existence“ vykrystalizovalo a ustálilo se spektrum sedmnácti kateder a čtyř center. Jádrem studijních programů v prvních letech zůstalo čtyřleté (pro základní školy) a pětileté (pro střední školy) magisterské studium učitelství.

Promoce PF,
prof. Novobilský

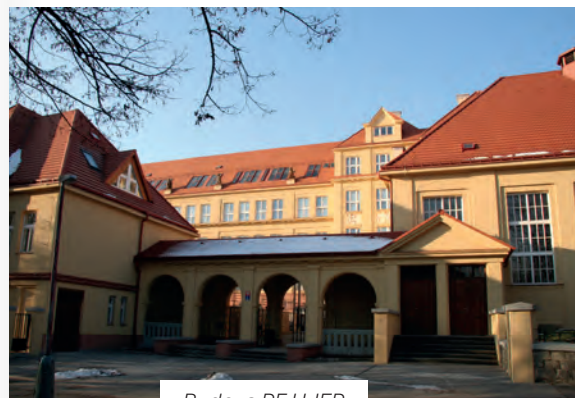
Současně se založením univerzity však byla na Pedagogické fakultě otevřena řada nových oborů, nejprve pouze magisterských, postupně však i odborných bakalářských. Vzhledem k tomu, že na univerzitě nebyly další fakulty, které by rozvíjely humanitní, přírodovědné a technické obory v té míře, jakou poskytují specializované fakulty na tradičních univerzitách, snažila se PF právě tímto způsobem jejich úlohu suplovat. Byla vypracována a postupně začala být realizována řada studijních programů zaměřených i na neučitel-ské obory bakalářských stupňů. Toto programové rozšíření studijní nabídky bylo vedeno snahou reagovat na potřeby regionu, kde soustavně přetrvával nedostatek vysokoškolsky vzdělaných odborníků v mnoha oborech.

16

Nový vysokoškolský zákon č. 111 přijatý v roce 1998 proto již odlišoval tři typy studijních programů: bakalářské, magisterské a doktorské, a tedy i stupňovitost vysokoškolského vzdělávání u nás. Na zahájený Boloňský proces Česká republika konkrétně zareagovala přijetím zákona č. 147/2001 Sb., který kodifikoval zavedení procesu do našeho vysokoškolského prostředí. České vysoké školy začaly postupně přecházet na třístupňové strukturované studium. Specifická situace nastala v případě studia učitelství. Kolem něho se delší dobu diskutovalo o tom, zda toto studium vůbec strukturovat, a pokud ano, jakou podobu by měla mít jeho bakalářská část a jakou navazující část magisterská. Po obsáhlých diskusích se dospělo ke stanovisku, že učitelství pro střední školy bude strukturované; u učitelství pro 2. stupeň základních škol se ověří, jak studium nejlépe strukturovat, a pouze učitelství pro 1. stupeň základní školy bude nestrukturované, ucelené, pětileté.

Rozšiřující se nabídka studijních programů a oborů však stále více vyvolávala potřebu transformace PF. Když Akreditační komise vyslovila v roce 2003 nesouhlas s transformací pedagogické fakulty na fakultu humanitních studií, fakultu přírodovědeckých studií a fakultu pedagogickou, byl v roce 2005 po dlouhých diskusích připraven návrh na transformaci fakulty jiným způsobem. AS PF vyslovil souhlas se zrušením kateder biologie, chemie, geografie, fyziky, informatiky a historie na PF. K 1. dubnu 2005 vytvořily čtyři přírodovědecké katedry ústav přírodních věd a katedra historie ústav humanitních studií. Dnem 1. října pak část katedry matematiky zaměřená na 2. stupeň ZŠ a SŠ přešla rovněž pod ústav přírodních věd. Na PF zůstala pouze část zaměřená na matematiku pro 1. stupeň ZŠ. Akreditační komise souhlasila s převedením neučitel-ských studijních programů na oba vzniklé ústavy. Zatímco se ústav přírodních věd rychle a úspěšně již po půl roce přet-transformoval na přírodovědeckou fakultu (PřF), ústav humanitních studií pokračoval v jednání s dalšími společenskovědními a jazykovými katedrami, aby i z něj v roce 2006 mohla vzniknout filozofická fakulta (FF).

17

Budova PF UJEP

Budova PF UJEP

Sportovní hala

Na konci devadesátých let se po několika letech podařilo obnovit intenzivní spolupráci mezi pedagogickými fakultami v celostátním měřítku. Jedním z výrazných impulzů k ní byla reprezentativní konference „Univerzitní vzdělávání učitelů primární školy na přelomu století“, kterou v roce 1998 u příležitosti 650. výročí Univerzity Karlovy uspořádala katedra primární pedagogiky Pedagogické fakulty v Praze. Zúčastnilo se jí více než 70 osobností spjatých se vzděláváním učitelů primárních škol na 7 českých a 5 slovenských pedagogických fakultách. Šlo o společné zastavení a rekapitulaci toho, co se na poli vzdělávání této kategorie učitelů odehrálo po roce 1989 v kontextu měnících se společenských podmínek a transformace školy.

Den kariéry

Děkani PF UJEP

20

1954–1955

prof. Dr. Vladimír
Hanák

1970–1971

doc. Dr. Miroslav
Růžička

1984–1985

doc. RSDr. Václav
Šenkýř, CSc.

1955–1965

prof. Dr. František
Malíř

1971–1976

doc. Bohumil
Klement

1985–1990

prof. RNDr. Jan
Melichar, CSc.

1965–1970

doc. PhDr. Jaroslav
Joza, CSc.

1976–1984

prof. PhDr. Josef
Požárský, CSc.

1990–1991

prof. RNDr. Vlastimil
Novobilský, CSc.

eduUJEP

21

1991–1992

prof. RNDr. Jan
Kopka, CSc.

2001–2004

doc. RNDr. Stanislav
Novák, CSc.

2019–2023

prof. PhDr. Jiří
Škoda, Ph.D.

1992–1995

doc. RNDr. Karel
Kubát, CSc.

2004–2011

doc. PhDr. Zdeněk
Radvanovský

2023–dosud

doc. PaedDr. Ladislav
Bláha, Ph.D.

1995–2001

prof. PhDr. Dobrava
Moldanová, CSc.

2011–2019

doc. PaedDr. Pavel
Doulik, Ph.D.

Mezníky ve vývoji vysokoškolského pedagogického vzdělávání v severních Čechách se zvláštním přihlédnutím k regionu Ústecka

22 klíčových okamžiků fakulty

Historie kampusu

Dějiny města Ústí nad Labem: Vysoké školy

1945/46

vznik Vysoké školy pedagogické (VŠP) v Duchcově – působila do akademického roku 1948/49.

25. února 1948

nástup komunistické totalitní moci pod patronací SSSR.

1954

zahájení činnosti Vyšší pedagogické školy (VPŠ) v Ústí nad Labem (v budově bývalého německého gymnázia, dnes ZŠ České mládeže).

22

1959

zrušení VPŠ a přeměna na Pedagogický institut (PI) v Ústí nad Labem.

1961

rozvíjejícímu se Pedagogickému institutu v Ústí nad Labem byly přiděleny k užívání prostory bývalého českého menšinového gymnázia v ulici České mládeže 8.

1964

přeměna Pedagogického institutu na Pedagogickou fakultu (PF) v Ústí nad Labem, ze zrušeného PI v Liberci přechází velká řada pedagogů na PF v Ústí nad Labem. Pedagogická fakulta včetně pracovníků delimitovaného PI v Liberci naplno zahájila činnost 1. září 1965.

1968

ministerstvo školství odstartovalo 1. etapu výstavby vysokoškolských kolejí (Klíšská ul.) a schválilo 2. etapu pro realizaci v letech 1971–1973. Současně ministerstvo schválilo i přestavbu fakultní budovy v letech 1971–1975 (1. etapa kolejí dokončena 1971, druhá 1976, kapacita byla celkem 1050 lůžek).

23

21. srpna 1968

vpád vojsk Varšavské smlouvy a následné potlačení dosud pozvolna rostoucích akademických i společenských svobod. S tím souvisely politické čistky na PF v Ústí nad Labem.

1976

zavedení tzv. nového výchovně vzdělávacího systému školství, na PF v Ústí nad Labem od 1971 zavedena jednotná pětiletá výuka učitelů pro 5.–12. ročník základní a střední školy, studium učitelství pro 1.–4. ročník bylo čtyřleté.

1983–1986

výstavba nové budovy PF v ulici České mládeže 8 (dnes budova kateder PF UJEP – nyní v rekonstrukci) a přednáškové auly.

1986–1989

výstavba 3. etapy vř. kolejí na Klíši.

17. listopadu 1989

zahájení sametové revoluce a následný pád komunistického totalitního režimu.

1991

zřízení Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, PF největší fakultou (vedle Fakulty životního prostředí a Fakulty sociálně ekonomické).

2004

rozhodnuto o strategickém záměru vybudování kampusu ve starém areálu Masarykovy nemocnice v Pásteurově ulici (Smlouva o přípravě kampusu mezi Ústeckým krajem, Statutárním městem Ústí nad Labem a Masarykovou nemocnicí a UJEP).

2005–2006

transformace Pedagogické fakulty na tři samostatné fakulty – Pedagogickou fakultu, Přírodovědeckou fakultu a Filozofickou fakultu.

Absolventi

24

Zdena Kolečková

Po gymnáziu jsem ve školním roce 1987–88 působila jako nekvalifikovaný pedagog na ZŠ. Již tehdy se projevovat nedostatek pedagogů některých aprobací, a tak jsem učila chemii. Poté jsem studovala v letech 1988–94 pedagogickou fakultu právě zakládané UJEP, ale zároveň od roku 1993 i UMPRUM. V roce 1994 jsem nastoupila jako odborná asistentka na Katedru výtvarné výchovy UJEP. Od roku 2004 působím na Fakultě umění a designu UJEP, ovšem z pedagogické fakulty jsem zcela odešla až v akademickém roce 2005–06. Na FUD UJEP jsem v průběhu let zastávala pozice odborné asistentky na Katedře dějin a teorie umění, vedoucí ateliéru Fine Art – Photography na Katedře fotografie, vedoucí Katedry fotografie, prodávky pro tvůrčí činnost a nyní děkanky. Vdala jsem se za absolventa PF UJEP Michala Kolečka. Máme dva syny, Matouše a Šimona.

Odkaz
na rozhovor

Jaký obor jste na PF UJEP studovala?

Na úrovni magisterského studia je to složitější... Sice jsem začala studovat aprobaci Výtvarná výchova – Ruský jazyk, ale po sametové revoluci, jak jen to bylo možné, jsem ruštinu vyměnila za Historii. V nultých letech 21. století jsem potom na Katedře výtvarné výchovy vystudovala ještě doktorské studium Teorie výtvarné výchovy.

Jak vás studium na PF UJEP ovlivnilo v profesním i osobním životě?

25

Zcela zásadně. Přiznám se, že začátky studia byly pro mne spojené s rozčarováním z toho, že jsem se napoprvé nedostala ani na UMPRUM, ani na Pedagogickou fakultu UK, kde se „výtvarka“ studovala s češtinou. Těžko se popisuje atmosféra té dnes již vzdálené doby... Od malička byl nad vámi vykonáván dozor, výchovní poradci měli obrovskou moc a všemu nadřazeny byly takzvané společenské potřeby. Sice jsem nezažila dobu umístěnek, která by vám po absolvování vysokoškolského studia prikazovala, kde máte žít a jakou pozici tam zastávat, ale pravda je, že přijímací komise na UK se mě během zkoušek otevřeně ptala, proč chci k nim, když jsem z Ústí a v Ústí přece pedagogická fakulta je. A já jim nemohla odpovědět, že kvůli okupaci Československa sovětskými vojsky nechci studovat ruštinu. Tedy na počátku bylo pokoření, které na Katedře výtvarné výchovy vzápětí vystřídala takřka samá pozitivita v podobě přátelských i profesních vazeb s učiteli i spolužáky. Když jsem po studiu na katedru sama nastoupila a působila zde až do poloviny nultých let, bývalí učitelé se stali mými mentory a ideálně mě uvedli do oborového kontextu. Jedná se o ryzí přátelství na celý život, která trvají do dnešních dní. Jen jsme v mezidobě přesídlili k sousedům a působíme na Fakultě umění a designu, jež vznikla právě i díky aktivitě a nezdolné vůli některých členů Katedry výtvarné výchovy. Do jisté míry tedy mohu potvrdit, že „duch“ tehdejší katedry z přelomu osmdesátých a devadesátých i nultých let nás do nynějšíka neopustil a dobový entuziasmus, optimismus, touhu „dělat umění po svém“ si v sobě neseme dál.

Jaká je vaše nejpříjemnější vzpomínka na PF UJEP?

Sametová revoluce na schodech u vstupu do hlavní budovy pedagogické fakulty. Následná stávka na koleji a pýcha na ty pedagogy, kteří se za nás postavili. Lásky a přátelství, které vznikly během následujících dnů a týdnů a zůstaly v nás zakořeněné napořád. Obdiv k nejužšímu stávkovému výboru, k jeho odvaze, schopnosti formulovat myšlenky, koordinovat a organizovat celek. Obrovská úleva, že to dobře dopadlo. Pochopení základního vzorce, že když něco chcete, musíte se o výsledek přičinit. Schopnost ovládat nebo minimalizovat úzkost, strach a podřítit vlastní obavy vyššímu smyslu.

Kdybyste mohla něco vzkázat současným studentům, co by to bylo?

Vybrali jste si povolání, které vám sice čas od času jistě připraví dílčí i obrovská zklamání, řetězcí se frustraci, pocity bezradnosti, bezvýchodnosti a vyčerpání, ale i krátké záblesky o to intenzivnější radosti z úspěchů a především přesvědčení, že přes všechny možné i nemožné překážky má vaše počínání smysl. Musíte být trpěliví a nevzdávat se po prvních letech pocítované nedocenenosti. Stanete se zahradníky, kteří plody svých snah ochutnají až s mnohaletým odstupem. Vydržte, stojí to za to!

Stanislava Kaiserová

1999–2002

Státní jazyková škola s právem státní zkoušky v Plzni; lektorka AJ

2002–2004

Obchodní akademie, Pařížská 15, UL; učitelka AJ

2004–2014

PF UJEP, Centrum jazykové přípravy; lektorka AJ

2018

Ph.D., PF ZČU v Plzni, katedra českého jazyka a literatury

2014–dosud

Gymnázium a SOŠ dr. Václava Šmejkal, Stará 99, UL; učitelka českého a anglického jazyka

Odkaz
na rozhovor

Jaký obor jste na PF UJEP studovala?

Studovala jsem v letech 1993–1999 obor Český jazyk – anglický jazyk, učitelství pro III. stupeň.

Jak vás studium na PF UJEP ovlivnilo v profesním i osobním životě?

Celý profesní život jsem zůstala věrná vystudovanému oboru. V praktickém životě se mi mnohokrát vyplatila volba učitelství pro III. stupeň, umožnila mi vyučovat v jazykových kurzech pro dospělé a v pomaturitním studiu. Celoživotně mi zůstala vášeň pro oba vystudované obory.

Jaká je vaše nejpříjemnější vzpomínka na PF UJEP?

V úžasných 90. letech se mé generaci otevíral nejen celý svět, ale i svět dříve zapovězené literatury a kultury. Na vysoké škole jsem navázala přátelství, která trvají dodnes. Pojátkem nám byla a je kultura, proto se mé nejhezčí vzpomínky vztahují ke knihám a filmům té doby; se spolužáky jsem viděla Žiletky, Kouř, četli jsme Kafku, Topola, Bulgakova, surrealisty, absurdní drama, poznávali jsme autory okruhu Moderní revue a mnohé další, cestovali jsme po antikvariátech a za pár šupů nacházeli poklady.

Kdybyste mohla něco vzkázat současným studentům, co by to bylo?

Studujte to, co vás opravdu těší. Držím vám palce.

Milan Děžinský

1995–1997

Střední integrovaná podřípská škola Roudnice n. L.: Učitel angličtiny

1997–2002

Johnson Controls Roudnice n. L.: Učitel češtiny pro cizince

2000–současnost

jazyková škola Link, s. r. o. Roudnice n. L.: Učitel angličtiny, češtiny pro cizince
Hlavní metodik

2015–současnost

ELEC Evropské centrum jazykových zkoušek: Speaking examiner

2022–současnost

Podřípská škola, kombinované lyceum
Učitel české literatury a anglického jazyka

Odkaz
na rozhovor

Autor 8 básnických knih

2014 nominace na Drážďanskou cenu lyriky
2016 prvním laureátem mezinárodní Ceny Václava Buriana za poezii
2018 Moleskin Litera za poezii za sbírku Obcházení ostrova

Jaký obor jste na PF UJEP studoval?

Český jazyk a literatura a anglický jazyk a literatura pro střední školy a gymnázia

Jak vás studium na PF UJEP ovlivnilo v profesním i osobním životě?

Významně prohloubilo mé tehdejší zájmy, především mi dalo základy pro přemýšlení o literatuře; anglický jazyk mne živil už na vysoké škole a stále mě živí. Před dvěma lety jsem se opět vrátil k učení literatury na střední škole. Celý svůj profesní život se věnuji pedagogické činnosti, ve sféře soukromé pak poezii a psaní.

Jaká je vaše nejpříjemnější vzpomínka na PF UJEP?

Dodnes s láskou a respektem vzpomínám na některé vyučující, kteří mě směřovali, jmenovitě na profesorku Moldanovou, doktora Fibigera a jiné inspirující pedagogy.

Kdybyste mohl něco vzkázat současným studentům, co by to bylo?

Aby byli zvědaví a zvědaví a prohlubovali svoje znalosti a dovednosti v tom, čím se lidsky i profesně zabývají. To je dlouhodobý recept proti nudě a vyhoření.

Aby povrchně neutíkali od jednoho k druhému, ale věnovali se své profesi i zálibám soustavně a do hloubky.

Pavel Brycz

(1968, Roudnice nad Labem), český prozaik, básník a textař. Vyrůstal v Mostě, jehož náladu promítl do povídkové prvotiny *Hlava Upanišády* (1993) a sbírky lyrických impresí *Jsem město* (1998), za niž získal Cenu Jiřího Ortena. Mezi jeho další díla patří například *Miloval jsem Teklu* a jiné povídky (2000) a kritikou velmi dobře přijímaná románová epopej *Patriarchátu dávno zašla sláva* (2003), která mu přinesla Státní cenu za literaturu. Jeho další kniha *Kouzelný svět Gabriely* (2006) byla nominována na cenu Magnesia Litera v kategorii „kniha pro děti a mládež“. Tématy vykořeněnosti a krize mužské identity se věnují romány *Svatý démon* (2009), *Muž bez ženy není člověk* (2014) i legionářské romaneto *Největší muž na světě* (2017). Loni vydal v jednom svazku tři duchařské novely *Nomádská víra*. Spolupracuje s Českým rozhlasem, pro který píše hry a seriály, např. dramatický seriál *Hodinový secondhand* (2023, 2024). Za komediální pohádku *Neberte nám Ptáka Loskutáka* získal Prix de Bohemia (2005). Z dětské tvorby stojí za zmínku animované večerníčky *Dětský zvěřinec* (2008) a *Bílá paní na hlídání* (2013, 2019). Jeho díla byla přeložena do několika jazyků.

Odkaz
na rozhovor

Jaký obor jste na PF UJEP studoval?

Češtinu a občanku. Před sametovou revolucí bylo hodně marxismu a na rozdíl od básníka Jesenina, který v jedné básni proklamuje, že si přečte *Kapitál*, jsem *Kapitál* skutečně četl. Zabýval jsem se kapku psychologií, ekonomikou, právem, sociologií, moderními dějinami a filozofií. A v 80. letech se lámaly ledy, takže i na objevování zakázaného ovoce v umění i společenských vědách došlo. Dodnes vše, co jsem přečetl z Nietzscheho, Schopenhauera a Kierkegaarda je z těch let.

Jak vás studium na PF UJEP ovlivnilo v profesním i osobním životě?

Vždy jsem si hrál s češtinou. Od začátků v tehdejší Severočeském deníku, kam jsem psal divadelní recenze, fejetony a publikoval rané povídky, přes psaní pro reklamky, po rozhlas, televizi i film. Při studiu dramaturgie na pražské DAMU jsem učil na střední škole. Nakonec učení zvítězilo a učím na humanitním gymnáziu v Praze. Výhradně český jazyk a tvůrčí psaní. Ale protože se Kafka ani Mann nedají odstříhnout od psychologie, ekonomiky, práva, sociologie moderních dějin i filozofie, hodí se mi vše, co jsem na PF UJEP nasál. Svou manželku jsem poznal taky v Ústí a i svatební svědci byli z okruhu mých spolužáků.

Jaká je vaše nejpříjemnější vzpomínka na PF UJEP?

Na gymnáziu jsem horoval se spolužáky pro poezii, muziku, tanec, divadlo a žil takovým bujarým komunitním životem. Když jsem z toho úzkého světa vypadl, oněměl jsem, přestaly se ze mě řinout verše. Stoupal jsem nad Vaňovem do kopce, kde v bývalé Schichtově vile sídlila chlapecká kolej, otočil se čelem dolů k Labi, hleděl na pěnu pod vaňovskými zdymadly a cítil, jak je Múza fuč.

Rok jsem nic nenapsal. A po roce ten pramínek zase vytryskl. Potkal jsem nové lidi, mohl sdílet básně i dramatické texty, hrát divadlo, vznikla až hipisácká pospolitost. Takže nejpříjemnější vzpomínka je na pódium VŠ klubu, kupodivu zaplněného vstřícnými vrstevníky, a s přáteli předvádíme nějakou víceméně dadaistickou hříčku. Premiéra byla zároveň derniérou.

Následující den jsem musel na výchovnou komisi, kde mi představitel akademické obce hru zakázali. Prý se nesluší pro budoucí učitele. Jednou mi dali dokonce podmíněné vylovení.

Bylo to surrealistické. André Breton by mi jistě uznale poklepal na rameno. Dokonce jsem měl pocit, že jeden z té komise na mě přátelsky mrknul.

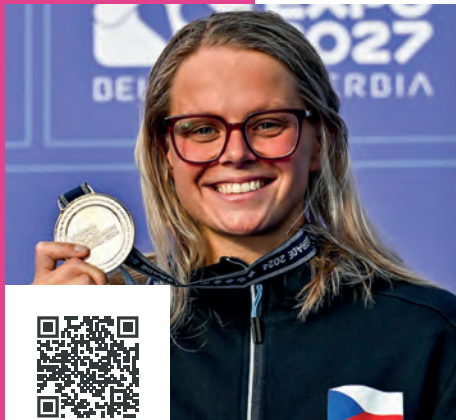
Kdybyste mohl něco vzkázat současným studentům, co by to bylo?

Navazujte přátelství, žijte pospolitě, bariér, hlubokých příkopů, loktů a krajního individualismu je v pozdějším životě víc než dost.

Kristýna Horská

Jmenuji se Kristýna Horská a je mi 26 let. Už od dětství žiju sportem a to mě dovedlo až do současnosti, kdy se mohu nazývat olympioničkou. Jsem mistryní Evropy v plavání a dvojnásobná semifinalistka Olympijských her (2020 a 2024).

Odkaz
na rozhovor

Jaký obor jste na PF UJEP studovala?

Bakalářský obor Tělesná výchova a sport a magisterský obor Sport a zdraví.

Jak vás studium na PF UJEP ovlivnilo v profesním i osobním životě?

Nikdy jsem si nemyslela, že bych vystudovala vysokou školu, neměla jsem na to ambice. PF UJEP vyvrátila všechny moje myšlenky o studiu a škola mě začala bavit. Proto jsem pokračovala dál i na magisterský obor. I když jsem celé roky do školy dojížděla z Prahy, nikdy jsem neuvažovala o změně školy, protože mi fakulta vždy vyšla vstříc a vytvořila skvělé podmínky, abych mohla sportovat a studovat zároveň.

Vím, že sportem bych se celý život neuzivila a jsem ráda, že mi studium na VŠ ukázalo nový směr.

Jaká je vaše nejpříjemnější vzpomínka na PF UJEP?

Všechny kurzy, které jsem během studia musela absolvovat. Vytvořili jsme se na nich skvělou partu lidí, díky kterým pak celé studium bylo jednodušší a příjemnější. A celkově celá fakulta na mě má takový rodinný nádech a pozitivní prostředí. Studium na PF UJEP tedy pro mě byly převážně pozitivní chvíle.

Kdybyste mohla něco vzkázat současným studentům, co by to bylo?

I když se vám třeba nedaří u některých zkoušek, vytrvejte a užívejte si vysokoškolský život. Poznáte tam spoustu skvělých kamarádů pro celý život a ještě budete jednou s radostí vzpomínat na vaše vysokoškolská léta.

Karel Šíma

Karel Šíma (36 let) je učitelem v Praze. Vystudoval herectví a již při studiu začal vést dramatické kroužky. Nadchla ho živá pedagogika. Práce s dětmi ho zaujala natolik, že začal studovat učitelství na PF UJEP. Dramatiku zapojuje téměř do všech předmětů. Baví ho učit v souvislostech a rád pracuje s alternativními metodami výuky. V době pandemie přijal nabídku učit matematiku v živém vysílání České televize v pořadu UčíTelka „Bylo to fajn, i když náročná zkušenost,“ vzpomíná.

Jaký obor jste na PF UJEP studoval?

Učitelství pro 1. stupeň ZŠ

Jak vás studium na PF UJEP ovlivnilo v profesním i osobním životě?

Velmi! Studium bylo pestré, mnohdy kreativní a inspirativní. Děláním to, co mě baví. Jsem hrdý, že jsem studoval právě na UJEPu.

Jaká je vaše nejpříjemnější vzpomínka na PF UJEP?

Rád vzpomínám na Katedru výchov umění a na jejich výtvarné kurzy. Velice mě nadchly a inspirovaly.

Kdybyste mohl něco vzkázat současným studentům, co by to bylo?

Být učitelem je jedno z nejkreativnějších povolání. Můžete objevovat silné stránky dětí a rozvíjet je. Dát jim nový směr.

Kateřina Kováčová

V letech 2001–2006 studovala na Pedagogické fakultě Univerzity J. E. Purkyně český a anglický jazyk pro druhý stupeň ZŠ, v roce 2005 pak získala Cenu Jiřího Ortena za prvotinu Hnízda (CKK sv. Vojtěcha). Následně v roce 2007 vydala román Soumračno (Protis). V roce 2010 vyšla kniha O Lucince a Kouzelné lucerně (Junák). V roce 2015 následovala sbírka Sem cejtla les (Perplex). Poslední její knihou je román Největší tma, který vyšel v roce 2018 (dybbuk). V letech 2012–2015 vyučovala na Literární akademii, v roce 2016 pak úspěšně obhájila dizertační práci, ve které se věnovala střetu vědomí a nevědomí v literární tvorbě. Při psaní práce čerpala ze zkušeností z bohnické literární dílny, kterou vedla s Tomášem Vaňkem od roku 2015 do roku 2016. V roce 2017 přijala pozici vedoucí Centra jazykového vzdělávání pro Přírodovědeckou fakultu na MU. Od roku 2019 je na rodičovské dovolené.

Jaký obor jste na PF UJEP studovala?

Studovala jsem Český a anglický jazyk pro druhý stupeň základních škol – magisterské studium a po pobytu v zahraničí jsem navázala doktorským studiem Bohemistiky také na PF.

Jak vás studium na PF UJEP ovlivnilo v profesním i osobním životě?

Anglický jazyk mě dlouhou dobu živil. Vyučovala jsem v různých kontextech a svou kariéru před rodičovskou dovolenou završila působením na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity, kde jsem pracovala jako vedoucí Centra jazykového vzdělávání. Byla to náročná, ale krásná práce. Náročná zejména tím, že jsem humanitně zaměřená a musela jsem proniknout do základů geologie, fyziky a biologie. To byly obory, pro které jsem vyučovala anglický jazyk. Chtěla jsem se ovšem věnovat i tvorbě a tvůrčímu psaní.

Bylo náročné obě tyto cesty skloubit. Přesto se mi to ale nějak dařilo a poslední rok svého působení jsem vydala román a vyučovala tvůrčí psaní na Filozofické fakultě MU. Když se na to podívám zpětně, tak díky propojení anglického jazyka, literatury a tvorby jsem měla možnost pracovat na Literární akademii v Praze, učit tvůrčí psaní na FF MU nebo vést semináře tvůrčího psaní pro americké studenty pro CIEE. Obou oborů si tedy cením. V osobním životě mi to dalo spoustu přátel a životních zkušeností. Hodně si vážím také poměrně hlubokého zakořenění v krajině, která má se všemi svými rozpory obrovskou sílu a nesmazatelně se vryla do mých vzpomínek.

Jaká je vaše nejpříjemnější vzpomínka na PF UJEP?

Dlouho jsem přemýšlela, co na tuto otázku odpovědět. Myslím, že nejvíce mi utkvěla obhajoba dizertační práce. Při jejím psaní jsem měla příležitost se do hloubky věnovat problematice, která mě fascinovala. Úplně mě to pohltilo. Samotná obhajoba pak byla příjemným a smysluplným završením mého působení na PF UJEP. Atmosféra byla i přes pochopitelné napětí velmi vstřícná a podpůrná. Pamatuji si, jak jsem cestou z obhajoby na Střekov pozorovala Ústí trochu jiným způsobem. Cítila jsem, že uzavírám velmi důležitou etapu svého života. Zároveň jsem měla pocit dobře odvedené práce. Vracely se mi vzpomínky na to, jak jsem dlouhé hodiny v Klementinu se zatajeným dechem objevovala další a další pozoruhodné detaily o lidské mysli a tvůrčím procesu, jak jsem v Bohnicích pracovala s lidmi, jejichž spontánní kreativita mi vyražela dech a kterou jsem se pokoušela někdy beznadějně vtěsnat do nějakého algoritmu. Z této objevné a napínavé cesty čerpám stále. A nemyslím tím jen know-how pro své tvůrčí konzultace. Byl to posun v osobní rovině.

Kdybyste mohla něco vzkázat současným studentům, co by to bylo?

Ať si to užijí.

Jana Eichler Honců

Mgr. Jana Eichler Honců, DiS. (pedagožka, sbormistryně, zpěvačka) je absolventkou oboru hudební výchova – sbormistrovství na katedře hudební výchovy Pedagogické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem a také absolventkou oboru populární zpěv na teplické konzervatoři. Na Základní umělecké škole Evy Randové v Ústí nad Labem vyučuje populární zpěv a vede pěvecké sbory Randál a Příděmdýl (spolu s kolegou Mgr. Jakubem Houdkem). Pod ZUŠ Evy Randové také pořádá Letní sborový tábor pro děti ve věku od 7 do 18 let a přehlídku pěveckých sborů Sborový maraton. Je sbormistryní Vokálního uskupení Panoptikum, které se věnuje především populární hudbě. V současné době také studuje prvním rokem v doktorském programu Hudební teorie a pedagogika.

Odkaz
na rozhovor

Jaký obor jste na PF UJEP studovala?

Vystudovala jsem obor Hudební výchova – Sbormistrovství.

Jak vás studium na PF UJEP ovlivnilo v profesním i osobním životě?

Díky studiu na katedře hudební výchovy jsem získala mnoho přátel, kteří jsou i nadále nedílnou součástí mého života, včetně mého manžela. Se spoustou z nich se pravidelně setkávám každý týden na zkouškách pěveckého sboru Panoptikum. Sborový zpěv je mou velkou vášní a co může být krásnějšího, než když se práce stane zároveň koníčkem? Své zásluhy na tom má jistě i právě studium na KHV PF UJEP. Prošla jsem všemi pěveckými sbory katedry, jako jsou Dívčí komorní sbor Kuželky, Nona a Chorea Academica, což mi dalo příležitost sledovat výborné sbormistry při práci a učit se od nich. V tomto školním roce jsem se po letech na fakultu vrátila jako studentka v doktorském programu. Stále je to pro mě velmi příjemné prostředí.

Jaká je vaše nejpříjemnější vzpomínka na PF UJEP?

Těch vzpomínek je nespočet. Všechna víkendová sborová soustředění, koncertní a soutěžní zájezdy do mnoha zemí (Chorvatsko, Švýcarsko, Mexiko, Makedonie, Itálie, Rusko,...), do kterých bych se možná nepodívala, nebýt sborového zpěvu.

Kdybyste mohla něco vzkázat současným studentům, co by to bylo?

Užívejte si každou chvíli svých studentských let. Všechny strasti kolem zkouškového období budou jistě úspěšně zapomenuty a zůstanou jen radostné vzpomínky. :)

Jan Dvořáček

Vzdělání:

červen 2012: absolvent studia na Gymnáziu Jateční (Ústí nad Labem)

červen 2016: absolvent bakalářského studia oboru tělesná výchova a anglický jazyk

září 2018: absolvent magisterského studia oboru tělesná výchova a anglický jazyk

září 2020: absolvent školení COACH4FUTURE

červen 2022: absolvent profIT – Karlova Univerzita

únor 2024: absolvent Elite Coaching Education – Japonsko

Pracovní zkušenosti:

2014–2018: soukromý učitel anglického jazyka / překladatel výzkumných prací (UJEP)/trenér mládeže Ústí nad Labem

leden – červen 2017: asistent učitele při stáži na Hovingham Primary School (UK)

2018–2021: šéftrenér sportovního střediska Slavoj BK Litoměřice

2021–současnost: šéftrenér sportovního centra mládeže Slavoj BK Litoměřice

2018–současnost: učitel anglického jazyka a tělesné výchovy na ZŠ Terežín

červen 2022 – současnost: asistent trenéra reprezentace mužů U18

Zájmy:

sport, cizí jazyky, cestování, osobní rozvoj

36

Jaký obor jste na PF UJEP studoval?

Studoval jsem na katedře tělesné výchovy kombinaci Anglický jazyk a tělesná výchova

Jak vás studium na PF UJEP ovlivnilo v profesním i osobním životě?

Vedle kompetencí k výuce anglického jazyka a tělesné výchovy na základní škole mi studium na PF UJEP přineslo spoustu přátel, se kterými jsme i jako absolventi univerzity zůstali v kontaktu, a na které se mohu kdykoliv obrátit. Někteří zůstali v rodném Ústí nad Labem, jiní šli za kariérou do zahraničí, ale ani to nás neodradilo, abychom si našli společný čas a znovu se s těmi nejbližšími potkali.

Studium na UJEP mi dále umožnilo účast na zahraniční stáži ve městě Leeds (UK), kde jsem strávil nezapomenutelných šest měsíců v pozici asistenta učitele na multikulturní škole Hovingham Primary School. Obrovská národnostní, jazyková, ale také ekonomická rozmanitost pro mě byla oči otevírající zkušeností... Tato stáž mi ukázala, jak je život pro spoustu z nás tvrdý a nemilosrdný. Uvědomil jsem si, že dobré rodinné zázemí, finanční stabilita a přátelská atmosféra nejsou v mnoha případech samozřejmostí. Celkový součet měsíců/let intenzivního studia mě naučil trpělivosti, tvrdé práci a odhodlání jít si za dosahováním vytyčených cílů. Postupem času jsem nabýval větší sebedůvěry nejen v sebe samého, ale také v osvojené znalosti a dovednosti.

V každém semestru (ať už při bakalářském či magisterském studiu) jsme byli nuceni z množství odborných textů zpracovávat a následně obhajovat získané poznatky před množstvím posluchačů či oponentů. Tato skutečnost mě naučila jak pracovat s konkrétními informacemi, pochopit je a pak je co nejefektivněji předat dál. Díky přípravě častých prezentací jsem získal patřičné sebevědomí pro vystupování před různými skupinami lidí, což se mi hodí nejen v učitelské, ale také ve sportovní praxi.

Jaká je vaše nejpříjemnější vzpomínka na PF UJEP?

Obecně nejraději vzpomínám na všechny sportovní kurzy, které byly skvělým zpestřením mého studentského života. Měl jsem možnost zdokonalit své dovednosti v mnoha oblastech (lezení, kayaking, cyklistika, lyžování apod.) a strávit pěkné chvíle s fajn lidmi při plnění studijních povinností.

Pokud bych měl vybrat jednu/dvě konkrétní situace, pak bych zmínil dosažení nejprve bakalářského a poté magisterského titulu. Mix pocitů, které mě bezprostředně po státních zkouškách zaplavily, byly nezapomenutelné. Zadostiučinění (za množství vynaložené energie), radost (z dosažení osobního cíle – vysokoškolského titulu) a hrdost (na množství překonávaných překážek, které studium VŠ připravilo).

Kdybyste mohl něco vzkázat současným studentům, co by to bylo?

V době studia (vlastně i v osobním životě) nastanou situace, které vás nebudou bavit, dokonce vás budou mnohdy štvát a obtěžovat. Můžete je ignorovat, nebo se s nimi vypořádat. V tom druhém případě si budete pěstovat velmi důležitou vlastnost, kterou je schopnost překonávat překážky - ne je obcházet, což časem určitě sami oceníte... V každém případě si užívejte roky studentského života, je to skvělé, ještě stále „bezstarostné“ období!

37

Jakub Kacar

Jsem hudebníkem, pedagogem, sbormistrem a kreativcem. V současnosti působím na Pražské konzervatoři, katedře hudební výchovy PF UJEP Ústí nad Labem a ZUŠ Litoměřice, kde vedu dětský pěvecký sbor Hlásek. Jsem absolvent KHV PF UJEP Ústí nad Labem a Konzervatoře Teplice. Dále působím jako tvůrce a lektor edukačních programů pro Českou filharmonii. V umělecko-pedagogické oblasti figuruji zejména jako aranžér skladeb a capella či úprav pro dětské orchestry. V oblasti vzdělávání učitelů spolupracuji s NPI ČR, Tvořivou školou, Společností pro hudební výchovu ČR a nárazově i s dalšími vzdělávacími agenturami. Ve své pedagogické činnosti se zaměřuji především na novelizaci a „atraktivizaci“ výuky hudební výchovy pro současného žáka s oporou o léta ověřené principy. Neberu se příliš vážně a mám rád živou činnostní výuku HV, která rezonuje celou školou. Dále se zajímám o oblast psychologie skupin, komunikace v rámci skupin a teambuildingem.

Odkaz
na rozhovor

38

Jaký obor jste na PF UJEP studoval?

Na Katedře hudební výchovy jsem studoval Hudební výchovu pro ZŠ, SŠ a ZUŠ a následně pokračoval v doktorském programu Hudební teorie a pedagogika.

Jak vás studium na PF UJEP ovlivnilo v profesním i osobním životě?

Zpětně hodnotím volbu KHV PF UJEP neskutečně kladně. Na gymnáziu jsem platil za žáka, který se věnoval všemu a reprezentoval školu na různých olympiádách jak v humanitních disciplínách, tak i vědách exaktních. Když jsem si po maturitě zvolil jednooborové studium hudební výchovy, tak jsem mnohé překvapil. Tehdy ve volbě hrála roli i blízkost teplické konzervatoře, kterou jsem studoval souběžně a také mého děvčete. Studium mi dalo nespočet přátel. KHV má jeden výrazný tmelící prvek, tím jsou pěvecké sbory, ve kterých jsme se mohli setkávat napříč ročníky. Získávali jsme tak spousty kontaktů, zažívali mnoho společenských akcí, soutěží a sborových soustředění, budovali si nadstandardní vztahy s vyučujícími a vzájemně jsme se inspirovali. Škola mě v rámci studií vždy podporovala v umělecko-pedagogické činnosti a nakonec jsem se stal i členem katedry.

39

Jaká je vaše nejpříjemnější vzpomínka na PF UJEP?

Pamatuji si tu nejpříjemnější, kterou byly státnice z pedagogiky a psychologie. Nicméně pozitiv na KHV výrazně převažovalo, a tak o veselé příhody a vzpomínky nebyla nouze. Vždycky jsem rád tancoval a již v prvním ročníku právě díky sborové soutěži univerzitních sborů jsem protancoval večer snad se všema Kuželkama (dívčí pěvecký sbor PF UJEP). Měli jsme muzikantsky skvělý ročník, takže strašně rád vzpomínám i na momenty, kdy jsme mezi výukami zůstávali v učebně CS 325 a spontánně muzicirovali. Nikdy předtím jsem nic podobného nezažil a ta síla a přirozenost, když si 30 lidí jen tak sedí a zpívá pro radost mě vždycky až dojímal.

Kdybyste mohl něco vzkázat současným studentům, co by to bylo?

Ať si studium užijí a využijí všechny možnosti, které jim poskytuje. Ať už se jedná o různé konference, školení nebo příležitost nahlédnout do praxe a pohovořit s dalšími učiteli. Možností je spousta, a tak by byla škoda studiem jen tak proklouznout.

Ludmila Burianová

učitelka, pamětnice a vůbec první absolventka
Vyšší pedagogické školy v Ústí nad Labem.

Kde vaše učitelská cesta začala?

Začalo to tak, že jsem nejprve pracovala jako vychovatelka a myslela jsem si, že bych mohla být prospěšnější, když budu učit, a tak jsem se rozhodla jít na pedagogickou fakultu. Příjímací zkoušky jsem dělala v Praze na univerzitě, když jsem se však dozvěděla, že zde bude otevřena pedagogická škola, tak jsem přešla právě sem, na Vyšší pedagogickou školu v Ústí nad Labem. Studovala jsem obor dějepis – zeměpis.

A Vyšší pedagogická škola v tu dobu sídlila také na tomto místě?

Přednášky jsme měli v budově dřívějšího gymnázia, kde je dnes devítiletka. V prvním ročníku původně nastoupilo 52 studentů, z toho nás v oboru dějepis – zeměpis bylo 12. Absolvovali jsme všichni. Vedle našeho oboru se zde studovala ještě matematika – fyzika, matematika – tělocvik, čeština – ruština, ruština – tělocvik. Studenti se sem sjížděli nejen z Ústecka, ale i z Východočeského kraje, Hradce Králové, Jaroměře i z Podkrkonoší. Právě i má kamarádka, se kterou jsem dodnes v kontaktu, byla odtud. Děvčata byla ubytovaná v Schichtově vile, která sloužila jako internát. Chlapci měli ubytování ve městě, ale to už přesně nevím.

V dnešní době je na pedagogické fakultě většina studujících dívek. Jak to bylo za dob vašeho studia?

Také tak. Ale když jsem pak nastupovala do školy v Dubí, tak tam jsme byly na druhém stupni dvě učitelky, jinak byli samí učitelé.

Kam tedy vedly vaše kroky po absolvování?

Dostala jsem umístěnku právě v Dubí u Teplic.

Můžete tento pojem vysvětlit pro ty, kteří nevědí, co je to umístěnka?

Jednoduše jsme dostali papír, kam máme nastoupit, a tam jsme museli nastoupit. Umístěnku jste mohli dostat kamkoliv v kraji, ale já měla to štěstí, že jsem zůstala v Dubí, které se nachází nedaleko Teplic, odkud jsem pocházela.

Měli jste během studia praxe?

Měli jsme náslechy, a vystoupení jsem měla pouze jednou, ve škole, kde je dnes v Ústí nad Labem muzeum. Tam dřív byla devítiletka. Vzpomínám, že jsem zde měla v sedmé třídě dějepis, myslím, že jsem tehdy učila Přemyslovce. Vykládala jsem o Přemyslu Otakaru II., a když jsem dělala závěr této hodiny a opakovala její obsah zákům, řekla jsem, že jsem ještě zapoměla něco zmínit a doplnila to. Doktor Leopold Joura, vedoucí naší katedry, který zde byl ještě s dalšími posuzujícími, pak při mém hodnocení zdůraznil, že je správné, když učitel umí uznat chybu, a že jsem tak udělala správně.

Jak vzpomínáte na vaše začátky v Dubí?

Pamatuji si, že jsem v tu dobu nebyla zvyklá tolik mluvit. Po prvním měsíci učení jsem nemohla vydat ani hlásku, jak jsem měla namožené hlasivky, a musela jsem se léčit. Řekla jsem si, že pokud chci toto povolání dělat celý život, musím se dát do pořádku a nic nepodcenit. Nejspíš jsem udělala dobře, protože mi pak hlas sloužil celou dobu již dobře. Pomohly mi inhalace v Teplicích v lázních.

Vy jste ale v Dubí dlouho nezůstala, kam jste pak pokračovala?

Ředitel školy v Novosedlicích měl zájem, abych šla učit k němu, ale já jsem mu řekla, že se mi v Dubí líbí a měnit nic nechci. Zařídil však vše tak, že jsem po dvou letech působení v Dubí skutečně musela přejít do Novosedlic. Zde jsem měla děti od 6. do 9. třídy, byla jsem jejich třídní učitelka. Zajímavé je, že jsem v té době učila i svou o 15 let mladší sestru. Měla trochu smůlu, byla jsem na ní snad víc přísná než na ostatní.

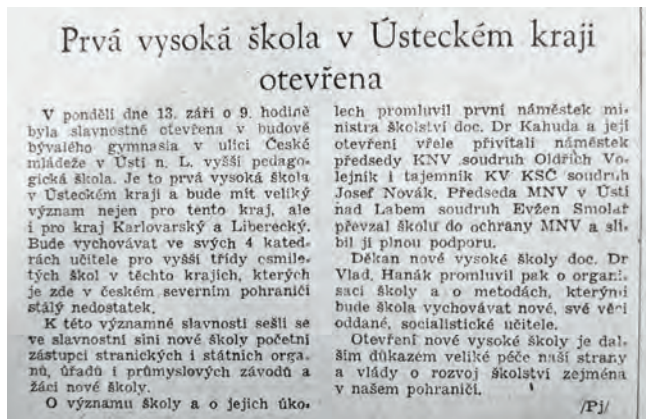
Máte nějaké příjemné vzpomínky z dob vašich studií, které si ráda připomínáte?

Je spousta situací, na které ráda vzpomínám, a týkají se mých přátel. Jsou to pak ale také takové drobnosti, které nám říkal do praxe doktor Joura. Například, že když jdeme do třídy, abychom tam nenosili své starosti. A když se chystáme do vyučování a opouštíme sborovnu, abychom se na sebe cestou kolem zrcadla podívali a pěkně se na sebe usmáli a takto usměvaví vešli i do třídy. To si pamatuji dodnes a je to rada k nezaplacení, protože je to pravda. Nebo jak je důležitý názor. Třeba že špatný názor je lepší než žádný. Jsou to drobnosti, které člověku daly do života hodně.

Obraz PF v médiích

Prvá vysoká škola v Ústeckém kraji otevřena

42

Odkaz na článek

/Pj/ Průboj / 14. září 1954

Univerzita v Ústí nad Labem?

Odkaz na článek

/Pj/ Průboj / 20. února 1990

43

Univerzitní barikády byly prolomeny

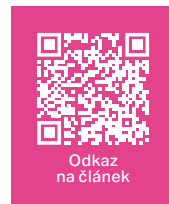

(Dokončení z 1. str.)

Projednávání mělo několik zvratů. Po některých tvrdých nájezdech, zejména pražských poslanců, proti regionálním univerzitám následovaly protichůdné stanoviska jejich kolegů z regionů. Na obranu univerzity Jana Evangelisty Purkyně vystoupili z našeho kraje poslanec Ivo Příkrý z Varnsdorfu (OF nezávislý), který mj. zdůraznil, že dostal dopis 52 organizací z Děčína, které otevření tohoto učiliště podporují. Důvody pro uvedla ve svém vystoupení i poslankyně PaedDr. Květoslava Čelňáková z Ústí n. L. (KSCM), která vyzvedla význam vzdělání v našem postiženém regionu. Dle zákona budou zřízeny – Slezská univerzita v Opavě, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Západočeská univerzita v Plzni, Ostravská univerzita v Ostravě a Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí n. L.

ekonomická se sídlím v Děčíně bude odborně garantována hlavně Sociálně ekonomickým ústavem CSAV v Ústí. V třiletém bakalářském studiu bude připravovat odborníky pro personální, sociologickou a psychologickou činnost v podnicích a pro sociálně psychologické a školské poradenství. Ve spolupráci s Ústavem životního prostředí a dalšími výzkumnými ústavy v Ústí se připravuje fakulta životního prostředí, zaměřená na výchovu odborníků v oblasti čistoty ovzduší, vod, problematiky odpadů, ochrany biosféry, přírodních zdrojů, chemizace životního prostředí a územního plánování.

Čím bude univerzita?

Odkaz na článek

Budova kolejí dokončena

44

Odkaz na článek

Pohled na koleje pedagogické fakulty; vlevo objekt právě dokončený.
Foto: JAROSLAV PLEVÁK

NEZŮSTAT JEN U PLÁNŮ

K situaci na severočeských vysokých školách

Odkaz na článek

Průboj 2 /
21. listopadu 1989

průboj 2
21. LISTOPADU 1989

K SITUACI NA SEVEROČESKÝCH VYSOKÝCH ŠKOLÁCH

ÚSTÍ N. L. (od našich zpravodajů) — Na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem se včera vyvíjelo i když účast studentů na přednáškách a seminářích byla menší než obvykle. Asi v 8.30 se před budovou fakulty sešlo několik desítek studentů, mezi kterými přišel děkan fakulty prof. RNDr. Jan Melicher, ČSc.

Jak se studenti sami vyjádřili, nešlo jim o útok proti vedení fakulty ani o politickou akci, ale o vyjádření neshody s politickým pátečním manifestem vysokoškolských v Praze. Požadovali, aby nikdo ze studentů nebyl za účast na páteční manifestaci postaven a aby byla vytvořena komise, která by právní ústředí prošetřila. Padl zde návrh, aby se na odpoledne svolala veřejná studentská diskuse. Soudruh Melicher s tímto návrhem souhlasil.

Přibližně v 10.30 hod. pak část fakultního výboru SSM za účasti předsedy KV SSM a

OV SSM spolu s vedením školy a celozávodním výborem KSČ projednával celou situaci s tím, že prováděním úkolů je zachovávat kvalitu výuky a tím i přípravy na budoucí povolání.

Va 13 hodin se v tělocvičně Pedagogické fakulty konala diskuse studentů. Po jejím bouřlivém průběhu podpořili společně prohlášení MV a MVR SSM v Praze. Rozhodli se přerušit výuku, místo které budou pracovat na veřejně prospěšných pracích.

LIBEREC (jas) — Zatímco studenti Vysoké školy strojní a textilní v Liberci zasedli včera ráno jako obvykle do svých poslucháren, přišli během dopoledne do areálu školy a záhy do vysokoškolských prostor šel několik libereckých středních škol.

Požadovali, aby se vysokoškolská přípojila k účasti na protestní demonstraci. Po dialogu s představiteli školy pochopili, že neuspějí a vy-

šli se na pochod ulicemi města, když se k nim připojila zhruba desetičlenná skupina vysokoškolských. Cestou se prý rozrostli na přibližně pět stovek účastníků, kteří se krátce zastavili před budovou OV KSČ a provolávali hesla „At žije Praha“. „Poďte s námi“ a podobně. Krátce po poledni došli k budově KSČ opět a jeden z nich tu přečetl jakousi rezoluci, poté se v klidu rozešli.

— Odpoledního shromáždění se v Liberci zúčastnilo osm stov-

Rozhodující je

Otevřený dopis vysokoškolákům

45

Odkaz na článek

OTEVŘENÝ DOPIS VYSOKOŠKOLÁKŮM

Na společném aktivu funkcionářů SSM Severočeského kraje, konaném v pátek 15. prosince 1989, byl přijat „Otevřený dopis stávkovému výboru Pedagogické fakulty v Ústí nad Labem a ostatních vysokých škol“. Uvádí se v něm:

V těchto dnech máme možnost sledovat veliké změny v naší společnosti. Jsme pro demokracii a píne ji dáváme svůj hlas — bez výimky.

Součástí této demokracie však je svobodné vyjádření názoru každého jednotlivce. Každý má právo vyjádřit i svůj názor na kandidáta na prezidenta naší vlasti — Československé socialistické republiky.

Stejně právo má i skupina mladých lidí v ústředním výboru Socialistického svazu mládeže — proto vyjádřila svůj názor — návrh dr. Cestmíra Císáře. Nikde jsme však nečetli ani nenapsali, že stejné právo „na vlastní názor“ nemá i kterýkoliv člen SSM — stručně řečeno, má i právo nesoouhlasit se stanoviskem OV SSM.

Zadáme vás proto, abyste nestrhávali naše návrhy, my vašeho kandidáta pana Havla také ani nestrháváme, ani nezkrášluje. Nelíbí se nám ani hanobení osobnosti člověka, kterého si vážíme, kterému my dáváme svůj hlas. Politická vyspělost se totiž pozná i podle vzájemné úcty a tolerance.

Jsme-li opravdu všichni pro demokracii, přispějme možnost více kandidátů, všelidových voleb, abychom nepřipustili výměnu jednoho absolutistického režimu druhým. Nechme vyjádřit každého a pak teprve rozhodneme, kdo bude stát v čele socialistické — skutečně demokratické společnosti.

Aktiv funkcionářů SSM Severočeského kraje

Příliš velká podobnost

K článku uveřejněnému v Průboji se studenty Pedagogické fakulty v Ústí nad Labem 5. 12. 1989: Doporučuji studentům, aby si noviny schovali a přečetli si svoje názory za dva, tři roky. Vždyt jako studovaní by měli vědět, že když postavíme dům o pěti nebo třiceti místnostech (pěti nebo třiceti malých organizací, skupin nebo aktiv) a nakonec dům zastřešíme, žádná z místností se nedostane ven. Chápete studenti? Měli jste možná dobré úmysly, ale nechali jste se zmanipulovat Občanským fórem, které má úplně jiné plány, než vy. Kdyby do čela státu, vlády, nebo jiné instituce byl postaven třeba svatý Mikuláš, stejně se jim to nebude líbit. Dokud to nepůjde přesně podle nich. A i vy pak budete poslouchat a dělat to, co budou chtít oni.

Až budete hotoví chlapi s tituly, budete možná bez práce. Nežijte ztřeštěně jenom dneškem, myslíte trochu hlavou a dopředu, dívejte se kolem svými očima. Vždyt dělání, které odsuzujete za to, že nechtějí stávkovat, žijí svoji rodiny a i vás! A ještě jedna věc:

Dva mladíci v našem městě agitovali ke vstupu do Občanského fóra za patnáct lahví šampusu. Na odpověď (jsem bezpartijní) a že mi lopatu nikdo nevezme, odpověděl, abych se nepletl, že přijdu i o tu lopatu. Už tady bylo, že KSČ mluvila jménem všeho lidu. A dneska tu máme Občanské fórum, které prohlašuje zase totéž. Není to až příliš velká podobnost?

Nezlobte se, že neuvedu celou adresu. Mám obavy (přívšl hlásané ohleduplnosti) ze

msty. Ale za každým slovem si stojím. Nikdy jsem nelhal a nelžu ani teď. Už se však nemohu dívat na tu vynucovanou histérii a na to, jak naše dělníky a rolníky a vůbec pracující znervózňuje, aby se v dnešní situaci nevyznali.

A. B., Duchciov

Objev roku studuje na UJEP

Odkaz na článek

46

Objev roku studuje na UJEP

Objev roku studuje na UJEP

19. ledna 2024, 10.51 | Ústí nad Labem - Český slavík za rok 2023 přivedl při vyhlášení výsledků v kategorii Objev roku na pódium pražského Fóra Karlín 24 mladou písničkářku Terezu Balonovou. Talentovaná hudebnice studuje třetím rokem na Pedagogické fakultě UJEP.

Nikoho asi nepřekvapí, že studijní obor, který si Tereza vybrala, se zaměřuje na hudební výchovu, konkrétně hudební výchovu pro vzdělávání. V bakalářském studijním programu je ve třetím

ročníku a čeká ji státnice a závěrečná práce. Kromě úspěchu v aktuálně vyhlášeném Českém slavíkovi je Tereza Balonová držitelkou také stejnojmenného ocenění Objev roku za rok 2022 v anketě Hudebních cen Žebřík. K tomu, jak se jí daří skloubit studium s dráhou „objevené“ populární zpěvačky, Tereza říká: „Někdy je to pro mě těžší, hlavně časově, ale jsem ráda, že se mi daří, a můžu tak naplno prožívat jak muzikantský život, tak ten studentský.“ Studium na katedře hudební výchovy ústecké pedagogické fakulty si Tereza vybrala proto, že hudbu jako takovou nikdy nestudovala a přišlo jí zajímavé i krásné mít možnost v budoucnu někoho navést a inspirovat. „Také mě lákal studijní život někde na koleji, někde nedaleko od domova,“ doplňuje zpěvačka. „Jsem moc rád, že se Tereza aktivně podílí na hudebních akcích naší katedry, ať již účinkováním na řadě koncertů, které jako katedra pořádáme, či zpěvem v Komorním sboru NONA PF UJEP,“ doplňuje pedagog a sbormistr dr. Hána. Za několik měsíců bude Tereza skládat závěrečné zkoušky. Tématem její bakalářské práce je využití autorské tvorby ve výuce hudební výchovy. „Mám tak trochu dva světy. Skládám vlastní autorskou tvorbu a do toho studuji pedagogiku. Přišlo mi hezké a zajímavé tyto své části spojit do jedné,“ uzavírá Tereza Balonová. Tereza Balonová není jediná známá zpěvačka, která svoji alma mater spojuje s UJEP. Absolventem katedry hudební výchovy PF UJEP, dokonce s doktorským titulem, je také úspěšný zpěvák a skladatel David Deyl. V Českém slavíkovi byl v roce 2010 nominován na Objev roku a v roce 2015 zde obdržel cenu za nejoblíbenější píseň Rádia Impuls.

Zdroj: Mgr. Jana Kasaničová

Pajdák v Ústí slaví 60 let. Těšte se na oslavy, festival a majáles

Odkaz na článek

47

[Zprávy](#) > [Ústecko](#)

Pajdák v Ústí slaví 60 let. Těšte se na oslavy, festival a majáles

Pedagogická fakulta UJEP.

[Martin Košťál](#) | 13. 5. 2024

Pedagogická fakulta slaví 60 let. Oslavy jubilea odstartují festivalem, který vás pobaví i poučí. Neformální přehlídka přednášek, workshopů a katedrových akcí připomene léta pedagogického vzdělávání v Ústí nad Labem a představí nové trendy v pedagogické praxi. Festival se uskuteční ve čtvrtek 16. května.

Červenou aulu naplní studentští filmaři. Pedagogická fakulta pořádá festival

Odkaz
na článek

48

Červenou aulu naplní studentští filmaři. Pedagogická fakulta pořádá festival

Za Červenou aulou v kampusu UJEP. Ilustrační snímek.

Čtenář reportér | 5. 6. 2024

Červená přednášková aula v ústeckém univerzitním kampusu UJEP se stane festivalovým kinosálem. Ve středu 5. 6. 2024 od 10:00 hodin bude hostit Student Film Festival. Festival studentských filmů představí celkem osm originálních krátkých filmů. Pět jich vytvořili studenti a studentky Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem a dva snímky jsou dílem studentů a studentek Gymnázia Václava Šmejkalů v Ústí nad Labem.

Workshop Cvičíme zdravě podpořil pohybový rozvoj předškoláků

Odkaz
na článek

49

Workshop Cvičíme zdravě podpořil pohybový rozvoj předškoláků

21.11.2024

Město Ústí nad Labem ve spolupráci s Katedrou tělesné výchovy a sportu Pedagogické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně uspořádaly 21. listopadu 2024 seminář Cvičíme zdravě.

Seminář, který se uskutečnil v prostorách KTVS UJEP, byl určen pedagogům mateřských škol z Ústí nad Labem. Nabídl teoretické i praktické bloky zaměřené na podporu zdravého pohybového rozvoje dětí.

Na semináři přednášeli odborníci s bohatou praxí v oblasti pohybových aktivit pro děti předškolního věku. Praktické ukázky se zúčastnili radní pro školství Bohumil Ježek a radní Eva Nováková. Cílem akce bylo podpořit zdraví a pohybové návyky dětí a inspirovat pedagogy mateřských škol novými a zábavnými aktivitami, které mohou zařadit do své výuky.

Slovo závěrem aneb Quo vadis, české učitelské vzdělávání?

50

Učitelské vzdělávání v České republice je historicky poznamenáno silným vlivem politických a ideologických tlaků. V období komunistického režimu sloužilo vzdělávání jako nástroj ideologické kontroly, což mělo dalekosáhlé důsledky pro formování vzdělávacích postupů. Jednalo se o centralizovaný a rigidní systém, kde byla priorita kladena na předávání fixně daného obsahu, což vylučovalo jakoukoli flexibilitu a kritický přístup ve výuce. Tento model se ukázal jako neudržitelný v dlouhodobém horizontu, neboť jeho výsledkem byla generace učitelů, kteří byli vychováni v prostředí, kde nebyla podporována individuální iniciativa a reflexe pedagogických praktik.

S pádem komunistického režimu přišla potřeba radikální transformace, avšak reforma byla do značné míry reaktivní, zaměřená spíše na odstranění starých struktur než na vytvoření nových, progresivních přístupů. Přestože se po změně režimu otevřel prostor pro inovace, proces probíhal s určitou mírou nejasnosti a nejednotnosti. Pedagogické fakulty reagovaly na nové možnosti různými reformními přístupy, které však nebyly vždy podloženy dostatečným empirickým zázemím. To vedlo k tomu, že kvalita učitelského vzdělávání se napříč institucemi vyvíjela různorodě.

Analýza současného stavu učitelského vzdělávání odhaluje několik zásadních strukturálních problémů, které mají hluboké dopady na kvalitu výuky i na udržitelnost učitelské profese. V první řadě je nutné kriticky reflektovat nízkou prestiž učitelské profese, která je zásadní překážkou pro přilákání talentovaných jednotlivců. Tato situace není pouze otázkou nízkého finančního ohodnocení, ale spíše důsledkem dlouhodobého podceňování významu vzdělávání jako takového. Veřejné diskurzy často redukují učitelskou profesi na mechanickou činnost, což podkopává morálku nejen samotných učitelů, ale i těch, kteří o vstupu do této profese uvažují.

Dále je třeba se zaměřit na otázku přípravy učitelů, která je často charakterizována nedostatečným propojením mezi teoretickým studiem a praktickým výkonem povolání. Pedagogické programy se zaměřují na teoretické koncepty a metodologie, avšak jejich aplikace v reálném školním prostředí zůstává nedostatečně reflektována. Tento nedostatek má za následek, že absolventi pedagogických fakult nejsou dostatečně vybaveni pro zvládání komplexních výzev, které je ve školním prostředí čekají.

Při porovnání s vyspělými vzdělávacími systémy se ukazuje, že klíčovým prvkem úspěšného učitelského vzdělávání je důraz na kontinuální profesní rozvoj a společenské uznání učitelské profese. V řadě evropských zemích je například vstup do učitelské profese velmi selektivní a prestižní, což zajišťuje vysokou kvalitu nových učitelek a učitelů. Tyto modely navíc ukazují, jak důležité je mít komplexní systém podpory pro začínající učitele a učitelky. Tento systém zahrnuje nejenom kvalitní mentorství, ale i možnost kariérního růstu a specializace, což pomáhá udržet motivaci a zájem o profesní rozvoj. V České republice jsou možnosti tohoto druhu podpory omezené, což má za následek vysokou fluktuaci v prvních letech praxe.

Z dostupných analýz vyplývá několik klíčových oblastí, na které by se reforma učitelského vzdělávání měla zaměřit. První z nich je radikální změna v přístupu k praktické přípravě učitelek a učitelů. Je nezbytné zavést modely, které umožní delší a intenzivnější praxi v průběhu studia, doprovázenou systematickým mentoringem. Tento přístup by měl být založen na modelech ověřených v zahraničí, jako je např. finský model, kde je praktická příprava nedílnou součástí celkového vzdělávacího procesu.

51

Další důležitou oblastí je kontinuální profesní rozvoj, který by neměl být chápán jako volitelná možnost, ale jako integrální součást učitelské kariéry. Systém dalšího vzdělávání by měl být strukturován tak, aby reflektoval aktuální potřeby školy a jednotlivých učitelů a učitelek, přičemž by měl poskytovat jasné a dosažitelné cesty pro kariérní růst a specializaci. Zvláštní pozornost by měla být věnována začínajícím učitelům a učitelkám, kteří potřebují intenzivní podporu během prvních let praxe, aby se minimalizovala fluktuace a předešlo se vyhoření.

Analýza učitelského vzdělávání nemůže být kompletní bez zvážení širších společenských a systémových faktorů, které ovlivňují jak samotný vzdělávací proces, tak postavení učitelů a učitelek ve společnosti. Významné je, jak je profese prezentována v médiích a veřejném diskurzu. Přetrvávající tendence redukovat učitelství na regulované povolání snižuje hodnotu, kterou má vzdělávání jako celek. Tato situace vyžaduje systematickou kampaň na zvýšení prestiže učitelské profese, která by mohla zahrnovat mediální prezentaci úspěšných pedagogů a pedagogek, zdůraznění jejich přínosu společnosti a větší zapojení veřejnosti do diskusí o vzdělávání.

Kromě toho je třeba zdůraznit, že reforma učitelského vzdělávání musí být podpořena i adekvátními finančními investicemi. Zvýšení platů učitelů a učitelek, modernizace pedagogických fakult a rozšíření nabídky dalšího vzdělávání vyžadují dlouhodobé závazky ze strany státu i regionálních samospráv. Tyto investice se však vrátí ve formě kvalitnějšího vzdělávání, které bude schopno připravit nové generace na výzvy 21. století.

Budoucnost učitelského vzdělávání v České republice závisí na schopnosti stávajícího systému přizpůsobit se měnícím se potřebám společnosti. Reformy musí být komplexní a strategické, zaměřené nejen na krátkodobé cíle, ale také na dlouhodobý rozvoj učitelské profese jako klíčového prvku vzdělávacího systému. To zahrnuje nejen reformu kurikula a zavedení inovativních pedagogických přístupů, ale i vytvoření prostředí, které podporuje profesní růst a oceňuje přínos učitelů a učitelek k celospolečenskému rozvoji.

Reforma učitelského vzdělávání by měla být chápána jako zásadní investice do budoucnosti země. Kvalitní vzdělání je totiž nezbytným předpokladem pro ekonomický růst, sociální soudržnost a demokratickou stabilitu. Pokud chceme, aby Česká republika byla schopna čelit globálním výzvám a využívat příležitostí, které přináší 21. století, musíme začít u těch, kteří vzdělávají naše děti a mladé lidi. Učitelky a učitelé nejsou pouze zprostředkovatelé znalostí, ale tvůrci budoucnosti, a proto je nutné, aby jejich vzdělání a podpora byly na té nejvyšší možné úrovni.

Mgr. Petra Mazancová
předsedkyně Učitelské platformy, z. s.

PhDr. Ing. Martin Černý, MSc.
proděkan pro studium a akreditace (2019–2024)

